

Clixés Internacionals

Que feliços són els obrers!...

Vuit hores de treballs forçats. Brutícia... Misèria... Gana...

La fogaina et resseca els ossos. Carbonisa que ennegreix les entranyes.

Per aliment, carbó... carbó... sempre carbó.

Els fills t'estiren l'americana. Volen pa. El calaix és buit. No et desesperis! Acusa a Déu. No cridis! No intentis res!

Per tu hi ha la força pública.

Treballa fins que caiguis. Sempre... sempre... sempre!...

Brutícia... Misèria... Gana... *

Retir obrer. Sarcasme. Ironia cafre. Asils. Cossos expremuts. Trastos baldats.

Si tornés a néixer, em faria militar, guàrdia civil o capellà.

Seixanta cinc anys. Dos rals cada dia. Més raciocini, més humanitarisme. Un treballador no ho hauria fet això.

Retir obrer. Asils pels que creuen en Déu. Cossos expremuts. Trastos baldats...

Retir obrer... Sarcasme... Ironia cafre.

Dones que treballant amamenten el fill. Prenyades que treballen com negres. Guardioles per la mortalitat infantil. El combregar després de l'enterrament.

Tres dels genets de l'apocalipsi alternen sempre amb nosaltres.

La Fam, patrona dels treballadors, juga amb cartes vistes.

La Justícia ens la presenten tapada d'ulls. Es que no vol veure el que passa. Es tornaria vermella.

Un exèrcit famolenc avança: els sense feina. Herois d'una guerra sorda.

Cada pont és un hotel. Cada hotel un cementiri.

Morta l'ànima, el cos es reintegra a la terra.

Nosaltres mengem les seves cèl·lules. La seva mort és la nostra vida.

Per ells, Déu és el mal: la Fam, la Misèria, la Mort.

ROBESPIERRE

L'estudi ha estat per mi el sobirà remei contra els enuïgs de la vida, i no he tingut mai cap pena que una hora no hagi esvaït.

MONTESQUIEU

Carboneria de Frederic Gera

Despatx: Bisbe Grivé, 37

Magatzem: Barcelona, 139

En aquesta casa trobareu tota classe de
Carbons Vegetals i de Cok

REPARTIMENT A DOMICILI

Els grans i els petits Dictadors

El dictador, pel sol fet d'ésser-ho, és ja una figura antipàtica. L'home que imposa el seu criteri a tot un poble (encara que siga amb bons fins) pot tenir la seguretat de que la majoria veurà amb mals ulls la seva actuació.

I encara hi ha, com agravant, que sol donar-se el cas de que els dictadors troben una colla d'incondicionals, gent completament desconeguda, que s'aprofiten de la manca de llibertat per a adular el dictador, fent de paret que priva que arribi fins a ell l'anhel del poble.

Això és el mal de totes les dictadures i fins de no poques monarquies i per això molts d'aquests senyors, en acabar llur obra, tenen un gran desengany en veure els resultats, tan diferents de com els somniaven.

Per això al dictador no se li ha de negar tampoc que la seva manera d'obrar li fa caure al seu damunt tota la responsabilitat; fins els seus incondicionals mateixos, tindran una especialitat en fer

INQUIETUD fa palesa la seva protesta contra l'assalt a la redacció de "Nosotros" pels "Legionarios" del doctor Albiñana i testimonia el seu afecte i companyonia envers "Nosotros" i el digne estol d'homes que li donen vida en defensa de la llibertat i la justícia.

menció de la seva actuació, que si s'ha fet quelcom aprofitable hom ho deu a ells.

Aquests són els petits dictadors que, pel sol fet de treballar rera cortina, són més antipàtics i indignes que el propi dictador.

Aquest és el cas de tots els pobles. No costa gaire de carregar les culpes a la dictadura de tot el mal fet; oimés encara si l'interessat no existeix. Ells foren els que s'aprofitaren de la dictadura per a fer tasca antidemocràtica; ells abusaren de l'autoritat que els donaven per a molestar i fins perjudicar els ciutadans. Ells, doncs, són els pitjors dictadors. Cal repassar els fets i les dates; el poble, amb quatre paraules dolces sol quedar embabiecat i dels homes cal recordar-ne més els fets que les paraules.

No vull dir jo que tots els que han desempenyat càrrecs durant la dictadura hagin obrat malament; però aquests, més que els altres, sisquera sigui per delicadesa, per decòrum i per cavallerositat, han de tenir interès a no desempenyar cap càrrec fins que la sed de llibertat sigui atesa i així puguin jutjar-se els seus actes sense apassionaments.

CUCH

La Dictadura no va resoldre cap problema polític ni social de Catalunya.

Però els va empitjorar tots.

(De MIRADOR)

RÓTULS CRISTALL

Papers de fantasia

Especialitat

en imitacions de
marbre i fusta

Miquel Soto

PINTOR DECORADOR

PREUS ECONÓMICS

Carrer de Girona, 96

GRANOLLERS